

O b w i e s z c z e n i e **Wójta Gminy Baboszewo**

Na podstawie art.9, art 10 § 1 oraz art.49 K.P.A. (Dz.U. z 2000r.Nr 98, poz.1071 ze zm.) w związku z art.21 ust.2 pkt.9, art.38, art..74 ust.3 , art. 85 ust.3 ustawy z dnia 3.10.2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U z 2008r. Nr 199 poz.1227).

zawiadamiam strony postępowania

że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie w dniu 31 lipca 2013 r. wydał postanowienie znak: WOOS-II.4242.212.2013.PK uzgadniające realizację i określające warunki realizacji przedsięwzięcia, **polegającego na prowadzeniu prac poszukiwawczych i rozpoznawczych złóż ropy naftowej i gazu ziemnego w granicach obszaru koncesyjnego „blok 193”, połączonego z robotami geologicznymi i użyciem materiałów wybuchowych wraz z wierceniem otworów poszukiwawczych o głębokości większej niż 1000 m, którego inwestorem będzie Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. Oddział Geologii i Eksploatacji w Warszawie, ul. M. Kasprzaka 25A, 01-224 Warszawa, w ramach ponownego postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko.**

Jednocześnie informuję strony postępowania, że w przedmiotowej sprawie został zgromadzony materiał dowodowy i postępowanie zostanie zakończone wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Informację o uprawnieniach stron postępowania do czynnego w nim udziału w każdym jego stadium. Strony mogą zapoznać się ze zgromadzonym materiałem dowodowym oraz składać wnioski i zastrzeżenia w terminie 14 dni od dnia doręczenia.

Zgodnie z art. 49 KPA cyt:”strony mogą być zawiadamiane o decyzjach i innych czynnościach organów administracji publicznej przez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty sposób publicznego ogłoszenia, jeżeli przepis szczegółowy tak stanowi w tych przypadkach zawiadomienie bądź doręczenie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia publicznego ogłoszenia.”

Z treścią w/w postanowienia strony mogą zapoznać się w siedzibie: Urzędu Gminy Baboszewo, Urzędu Gminy Dzierżążnia, Urzędu Gminy Raciąż, Urzędu Gminy Sochocin, Urzędu Gminy Płońsk, Urzędu Gminy Głinojeck, Urzędu Gminy Ojrzeń, Urzędu Gminy Drobin, Urzędu Gminy Bodzanów, Urzędu Gminy Bulkowo, Urzędu Gminy Mała Wieś, Urzędu Gminy Starożreby, Urzędu Gminy Wyszogród, Urzędu Gminy Joniec, Urzędu Gminy Naruszewo, Urzędu Gminy Żałuski Urzędu Miasta Płońsk .

Niniejsze zawiadomienie zostało podane do publicznej wiadomości poprzez:

- zamieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy Baboszewo oraz w Biuletynie właściwych Miejscowo Urzędów Gmin.
- ogłoszenie informacji w sposób zwyczajowo przyjęty w siedzibie organu prowadzącego poprzez umieszczenie na tablicy ogłoszeń.
- podanie informacji do publicznej wiadomości w siedzibach Urzędów Gmin: Baboszewo, Raciąż, Płońsk, Głinojeck, Sochocin, Dzierżążnia, Ojrzeń, Bodzanów, Bulkowo, Drobin, Mała Wieś, Starożreby, Wyszogród, Joniec, Naruszewo, Żałuski, Miasto Płońsk – poprzez umieszczenie na tablicy ogłoszeń w siedzibach Urzędów Gmin oraz miejscowościach właściwych ze względu na przedmiot postępowania.

Jednocześnie informuję, że w/w postanowienie jest zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie (<http://www.ekokarty.pl.wykaz/rdos-warszawa>)

WÓJT
Władysław Przedpełski

Załącznik: Postanowienie RDOŚ

Proszę o wywieszenie na tablicy ogłoszeń na okres 14 dni:

Po zdjęciu z tablicy ogłoszeń należy odesłać na adres :

Urząd Gminy w Baboszewie

ul. Warszawska 9A, 09 – 130 Baboszewo

Wywieszono dnia 2.09.2012r.

Zdjęto dnia

Warszawa, dnia 31 lipca 2013 r.

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W WARSZAWIE**

WOOS-II.4242.212.2013.PK

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 1, ust. 3 i 7 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, ze zm., zwanej dalej „ustawą oos”), a także art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2013 r. poz. 267) nawiązując do pisma Wójta Gminy Baboszewo z dnia 17 czerwca 2013 r., znak: DŚ.6220.1.2012.2013, w związku z postępowaniem w sprawie oceny oddziaływania na środowisko przeprowadzanym dla przedsięwzięcia polegającego na prowadzeniu prac poszukiwawczych i rozpoznawczych złóż ropy naftowej i gazu ziemnego w granicach obszaru koncesyjnego „Blok 193” połączonych z robotami geologicznymi wykonywanymi z użyciem materiałów wybuchowych wraz z wierceniem otworów poszukiwawczych o głębokości większej niż 1000 m na terenie gmin: Baboszewo, Raciąż, Płońsk, Głinojeck, Sochocin, Dzierżążnia, Ojrzeń, Bodzanów, Bulkowo, Drobin, Mała Wieś, Starożreby, Wyszogród, Joniec, Naruszewo, Załuski oraz miasta Płońsk,

uzgadniam realizację przedsięwzięcia i określám następujące warunki:

I. Na etapie realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia należy podjąć następujące działania:

- 1) bazę samochodowo – sprzętową dla samochodów sejsmicznych zorganizować w miarę możliwości, z wykorzystaniem lokalnej infrastruktury technicznej (wykorzystując m. in. wolne powierzchnie biurowe, magazynowe oraz place na terenie zakładów przemysłowych);
- 2) bazę dla pojazdów sejsmicznych zorganizować na utwardzonym terenie, w sposób zabezpieczający przed przedostaniem się ewentualnych wycieków płynów eksploatacyjnych i paliw do gruntu i do wód;
- 3) przed przystąpieniem do prac makroniwelacyjnych, wykopów i innych prac ziemnych, w obrębie przygotowywanego terenu wiertni, wierzchnią warstwę gleby usunąć, selektywnie składować, a następnie po zakończeniu prac wykorzystać do rekultywacji terenu wiertni; zapobiegać możliwości zanieczyszczenia gleby substancjami niebezpiecznymi;
- 4) lokalizację miejsc prac wiertniczych oraz dróg dojazdowych do tych miejsc (z wyłączeniem dróg publicznych) ustalić po wykonaniu inwentaryzacji przyrodniczej terenu; wyboru lokalizacji dokonać pod nadzorem przyrodniczym;
- 5) wykluczyć z przeznaczenia pod prace wiertnicze i dojazdy strefy ochronne, użytki ekologiczne, obszary wodno-błotne oraz te miejsca, w których zlokalizowane są przedmioty ochrony obszarów Natura 2000, w przypadku określenia znaczącego negatywnego wpływu na ich stan ochrony; podczas dokonywania oceny należy wziąć w szczególności pod uwagę stan ochrony, w tym oddziaływania skumulowane krótko- i długoterminowe oraz wpływ na integralność poszczególnych obszarów Natura 2000;

- 6) w przypadku zaistnienia niebezpieczeństwa zniszczenia stanowisk chronionych gatunków, należy wytypować w miarę możliwości alternatywną trasę lub opracować koncepcję przejazdu, w sposób nie zagrażający obiektom chronionym; w przypadku, kiedy może ulec zniszczeniu część poszycia oraz niektóre związane z nim siedliska roślin, zwierząt lub grzybów objętych ochroną gatunkową, należy uzyskać stosowne zezwolenia na ich niszczenie, w trybie art. 56 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, ze zm.);
- 7) wiertnie lokalizować w możliwie najdalszej odległości od terenów zabudowanych, pozwalającej na dochowanie obowiązujących dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach chronionych akustycznie; wokół terenu wiertni usypać wał ziemny zbudowany z mas ziemnych usuniętych z terenu wiertni w wyniku jego niwelacji; w przypadku braku możliwości lokalizacji wiertni w odległości zapewniającej utrzymanie obowiązujących dopuszczalnych poziomów hałasu dla terenów chronionych akustycznie, w początkowej fazie prowadzenia odwiertów i zabiegów szczelinowania, przeprowadzić pomiary natężenia hałasu na terenach chronionych akustycznie narażonych na ponadnormatywne oddziaływania i na podstawie tych pomiarów, po stwierdzeniu przekroczeń – zastosować skuteczne środki ochrony akustycznej m. in. zabezpieczenia akustyczne maszyn wiertniczych i agregatów płuczkowych, ekrany akustyczne, itp.;
- 8) na terenie wiertni zainstalować kontenerową kotłownię o mocy ok. 375 kW, z odprowadzeniem zanieczyszczeń emitorem pionowym, zadaszonym o wysokości ok. 5,5 m i średnicy ok. 0,2 m; ponadto zastosować maksymalnie 4 agregaty prądotwórcze (dwa podstawowe i dwa rezerwowe) o mocy ok. 750 kW każdy, z odprowadzeniem zanieczyszczeń 4 emitorami (po jednym dla każdego z agregatów) o wysokości ok. 4,0 m i średnicy ok. 0,2 m, a także maksymalnie dwa zbiorniki magazynowe na olej napędowy wyposażone w zawory oddechowe o wysokości ok. 4 m i średnicy ok. 0,05 m;
- 9) wykonać opaski melioracyjne i rowy opaskowe wokół terenu wiertni;
- 10) urządzenia wiertnicze oraz obiekty wiertni zlokalizować na terenie o utwardzonym, szczelnym podłożu;
- 11) paliwa i płyny eksploatacyjne, płyny i materiały do przygotowania mieszanek (płuczki i płynu szczelinującego) przechowywać w szczelnych pojemnikach na utwardzonym podłożu;
- 12) zastosować zabezpieczenia w obrębie magazynów paliw i smarów w postaci folii lub szczelnych i spojonych płyt betonowych, uzupełnionych kanałem opaskowym połączonym ze zbiornikiem bezodpływowym;
- 13) miejsce magazynowania substancji chemicznych stosowanych do obróbki płuczki zabezpieczyć folią hydroizolacyjną;
- 14) przeglądy, naprawy i tankowania pojazdów przeprowadzać poza terenem przedsięwzięcia, a w przypadku braku takiej możliwości realizować wyłącznie na uszczelnionym terenie; obiekty (bazę pojazdów sejsmicznych i wiertni) wyposażać w środki sorpcyjne i neutralizujące ewentualne wycieki substancji mogących zanieczyścić środowisko gruntowo - wodne; w przypadku ich awaryjnego wycieku, zanieczyszczenie niezwłocznie usunąć, a zebrany materiał przekazać do utylizacji uprawnionemu odbiorcy;
- 15) ograniczać pylenie z powierzchni odkrytych terenu wiertni i bazy pojazdów sejsmicznych poprzez zraszanie wodą powierzchni utwardzonych w okresach suchych, usuwanie pyłu, przykrywanie plandekami skrzyń ładunkowych pojazdów przewożących materiały sypkie;
- 16) zapewnić sprawność techniczną maszyn i urządzeń wykorzystywanych podczas prac sejsmicznych i wiertniczych; przed każdym wyjazdem pojazdów sejsmicznych na pomiary kontrolować ich stan techniczny, w tym szczelność układów paliwowo - olejowych; usterki niezwłocznie usuwać;
- 17) zapewnić zaplecze socjalne dla pracowników budowy i obsługi wiertni, a także pracowników bazy pojazdów sejsmicznych; zaplecza socjalne podłączyć do kanalizacji sanitarnej

lub wyposażyć w bezodpływowe, szczelne zbiorniki na ścieki bytowe; ścieki przekazywać za pośrednictwem uprawnionych odbiorców do oczyszczalni ścieków;

- 18) należy zapewnić właściwe - zgodne z obowiązującymi przepisami – gospodarowanie odpadami innymi niż niebezpieczne i niebezpiecznymi, w tym odpadami wydobywczymi i wytwarzanymi podczas robót, poprzez minimalizowanie ich ilości, selektywne gromadzenie w wydzielonych i przystosowanych do tego celu miejscach, w warunkach zabezpieczających przed przedostaniem się do środowiska substancji szkodliwych oraz zapewnienie ich regularnego odbioru przez uprawnione podmioty;
- 19) prace sejsmiczne oraz odwierty do badania strefy małych prędkości prowadzić z maksymalnym wykorzystaniem sieci istniejących dróg lokalnych, polnych, przecinek leśnych oraz duktów przeciwpożarowych;
- 20) nie lokalizować punktów wzbudzania fali sejsmicznej oraz otworów do pomiarów SMP w miejscach narażonych na powstawanie osuwisk - w sąsiedztwie niebezpieczonych skarp drogowych lub odkrywek, stromych brzegów rzek lub zbiorników wodnych;
- 21) prace sejsmiczne z zastosowaniem materiałów wybuchowych (metoda dynamitowa) stosować wyłącznie na obszarach nieobjętych formami ochrony przyrody; prace sejsmiczne na terenie form ochrony przyrody, wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 4, 5, 6, 8, 10 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, ze zm.), prowadzić bez użycia materiałów wybuchowych oraz poza okresem lęgowym ptaków, tj. prowadzić w terminie od 16 sierpnia do końca lutego; należy wykluczyć z ww. prac obszary ustanowionych stref ochronnych gatunków zwierząt (dot. stref całorocznych i okresowych), a także obszary wodno-błotne;
- 22) wzbudzanie fali sejsmicznej prowadzić z użyciem metody vibracyjnej, a jedynie w przypadkach konieczności wykonania badań w trudnodostępnych miejscach (gdzie wjazd wibratorów będzie niemożliwy) wykorzystywać metodę dynamitową;
- 23) dopuszczone w wybranych formach ochrony przyrody prace sejsmiczne prowadzić pod nadzorem przyrodniczym;
- 24) w przypadku prowadzenia prac sejsmicznych z wykorzystaniem metody dynamitowej, ruchomy skład materiałów wybuchowych lokalizować w odległości nie stwarzającej zagrożenia dla zabudowań mieszkalnych;
- 25) utrzymywać odpowiednią strefę ochronną dla obiektów budowlanych, studni, obiektów objętych ochroną konserwatorską w rejonie punktów wzbudzania fal, tak by nie dopuścić do naruszenia ich konstrukcji, w razie konieczności stosować zastępcze punkty wzbudzania;
- 26) wszelkie działania, w ramach prac sejsmicznych, prowadzić w sposób zabezpieczający przed zaburzeniami reżimu hydrologicznego, szczególnie w sąsiedztwie jezior i rzek, odwodnień śródpolnych i śródleśnych zabagnień, torfowisk i zastoisk wodnych;
- 27) prace terenowe związane z wierceniem płytkich otworów do badania strefy małych prędkości (SMP), należy poprzedzić analizą materiałów archiwalnych pod kątem możliwości powstania samowypływów i ucieczek płuczki wiertniczej w projektowanych otworach; w przypadku zaobserwowania ucieczek wody lub wystąpienia samowypływów, należy wstrzymać prace wiertnicze i zawiadomić organy właściwe w sprawie, a po podjęciu decyzji odnośnie likwidacji szkód należy niezwłocznie przeprowadzić prace naprawcze;
- 28) przed przystąpieniem do wiercenia otworów do badania strefy małych prędkości oraz otworów poszukiwawczych (powyżej 1000 m) ustalić głębokość użytkowego poziomu wodonośnego;
- 29) przed przystąpieniem do wiercenia otworów do badania strefy małych prędkości przeprowadzić rozpoznanie terenowe dotyczące lokalizacji, w obszarze planowanych prac, istniejących otworów hydrogeologicznych oraz źródeł udokumentowanych głębinowych ujęć wód podziemnych, studni kopanych (gospodarskich), indywidualnych nieudokumentowanych studni głębinowych; w przypadku ujęć głębinowych uzyskać informacje od ich właścicieli na temat istnienia oraz zasięgu granic stref ochronnych ujęcia: strefy ochrony bezpośredniej oraz strefy ochrony

pośredniej i obszaru zasobowego; w przypadku istnienia strefy ochrony pośredniej i obszaru zasobowego ujęć głębinowych prowadzenie prac oraz zakres pomiarów w pobliżu otworów uzgodnić z właścicielem ujęcia; nie prowadzić wierceń w strefach ochrony bezpośredniej ujęć, ani w ich bezpośrednim sąsiedztwie;

- 30) prace sejsmiczne oraz zabiegi szczelinowania przeprowadzać wyłącznie w porze dnia, tj. w godzinach 6:00 - 22:00;
- 31) przed przystąpieniem do zabiegu szczelinowania ustalić precyzyjnie skład płynu zabiegowego, który będzie stosowany w procesie technologicznym i na jego podstawie opracować efektywny proces unieszkodliwiania odebranej z otworu cieczy pozabiegowej (odpowiednio zmodyfikowany po jej zbadaniu);
- 32) do sporządzania płuczek wiertniczych oraz płynu do szczelinowania używać materiałów posiadających atesty;
- 33) wody, które będą wykorzystywane do zabiegu szczelinowania gromadzić w szczelnych, izolowanych zbiornikach na terenie wiertni; wody gromadzić w okresie od założenia wiertni do momentu przeprowadzenia procesów szczelinowania w taki sposób, aby pobór wód z ujęć nie spowodował zakłóceń w eksploatacji wód na inne cele: zaopatrzenie ludności w wodę, zaopatrzenie przemysłu i rolnictwa; opomiarować pobór wody;
- 34) regularnie kontrolować szczelność i stabilność zbiorników ziemnych;
- 35) zapewnić odpowiednią ilość szczelnych zbiorników, służących do zmagazynowania cieczy odebranej z otworu po szczelinowaniu;
- 36) przeprowadzać proces oczyszczania/podczyszczania powracającego płynu szczelinującego na terenie wiertni z wykorzystaniem przenośnych oczyszczalni ścieków przemysłowych; oczyszczony/podczyszczony płyn szczelinujący w miarę możliwości wykorzystywać w kolejnych zabiegach szczelinowania; zużyte płyny szczelinujące, które nie nadają się do powtórnego wykorzystania, z uwagi na niezadowalające właściwości chemiczne, podczyszczać na terenie wiertni (do parametrów umożliwiających ich przyjęcie przez oczyszczalnię ścieków) i przekazywać za pośrednictwem uprawnionych podmiotów na oczyszczalnię ścieków lub oczyszczać na terenie wiertni do takiego stopnia, aby mogły być odprowadzone do wód lub do ziemi (po uzyskaniu pozwolenia wodnoprawnego w tym zakresie);
- 37) odwierty prowadzić z maksymalnym technicznie i technologicznie możliwym odzyskiem i ponownym wykorzystaniem płuczki wiertniczej przepuszczanej przez system urządzeń oczyszczających;
- 38) osady powstające w wyniku oczyszczania/podczyszczania płynu szczelinującego i płuczki wiertniczej gromadzić w szczelnych zbiornikach i przekazywać uprawnionym podmiotom do utylizacji;
- 39) odcieki z odpadów wiertniczych i odpady wiertnicze wywozić na odpowiednie, przygotowane do tego składowiska i/lub oczyszczalnie – nie prowadzić ich zagospodarowania na miejscu inwestycji;
- 40) odwierty prowadzić technologią zapewniającą skuteczne i pełne odizolowanie poziomów wodonośnych w sposób, który nie spowoduje ich połączenia lub zanieczyszczenia płuczką lub płynem szczelinującym;
- 41) wiercenie horyzontalne wykonywać po uprzednim przeprowadzeniu badania sejsmicznego określającego położenie uskoków tektonicznych; otwory wiertnicze wykonać w bezpiecznej odległości od zidentyfikowanej strefy uskokowej;
- 42) po zakończeniu wierceń - teren przywrócić niezwłocznie do stanu funkcjonalności przyrodniczej (najbliższego w stosunku do stanu sprzed wierceń) z wykorzystaniem materiału biologicznego właściwego dla siedliska, w tym humusu wcześniej złożonego w odrębnym miejscu;

- 43) likwidację odwierconych otworów przeprowadzić natychmiast po uzyskaniu danych z tych otworów (jeśli nie przewiduje się ich eksploatacji), w tym celu należy przywrócić powierzchnię terenu do stanu poprzedzającego wiercenia i wypełnić całą objętość otworów odpowiednim materiałem likwidacyjnym, który zapobiegnie ewentualnym późniejszym zmianom w górotworze lub na powierzchni; likwidację otworów należy przeprowadzać tak, aby nie nastąpiło połączenie hydrauliczne poszczególnych poziomów wodonośnych; cały proces likwidacji otworów prowadzić pod nadzorem służb hydrogeologicznych;
- 44) wprowadzić obsługę serwisową do profilowania gazowego i kontroli wybranych parametrów wiercenia w celu wyeliminowania ryzyka niekontrolowanego uwolnienia się substancji z otworu;
- 45) opracować i wdrożyć procedury i instrukcje postępowania w przypadku wystąpienia sytuacji awaryjnych, takich jak: erupcja gazu, erupcja płynu szczelinującego i płuczki, pożar, rozszczelnienie zbiorników; zaopatrzyć otwór w głowicę antyerupcyjną oraz wyznaczyć strefy zagrożenia wraz z określonymi dla nich ograniczeniami.

II. Przedsięwzięcie można realizować pod warunkiem monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia:

- 1) przed rozpoczęciem prac wiertniczych w celu wykonania odwiertu o głębokości powyżej 1000 m należy zlokalizować istniejące ujęcia wody w promieniu do 300 m od otworów wiertniczych, w szczególności na kierunku odpływu wód podziemnych z terenu wiertni, celem prowadzenia w nich obserwacji stanu i zwierciadła wody; w przypadku prowadzenia zabiegów w otworach kierunkowych (horyzontalnych) zasięg prowadzonych obserwacji zwierciadła wody podziemnej odpowiednio zwiększyć; pomiarami kontrolnymi należy objąć całą strefę wyznaczoną przez zasięg otworu kierunkowego; obserwacje wykonać przynajmniej dwukrotnie: przed rozpoczęciem prac wiertniczych i po ich zakończeniu;
- 2) w studniach położonych najbliżej wiertni, przede wszystkim na kierunku odpływu wód podziemnych z terenu wiertni, przed rozpoczęciem prac wiertniczych przeprowadzić badania wskaźnikowe wody (w tym barwy, zapachu, chlorków i na obecność produktów ropopochodnych); badania powtórzyć po zakończeniu prac;
- 3) należy wykonać badania monitoringowe wód podziemnych (skład chemiczny i poziom wód) i gruntu (skład chemiczny) z terenu wiertni i obszaru przyległego w oparciu o dokumentację hydrogeologiczną (zatwierdzoną przez właściwy organ administracji geologicznej); danymi monitoringowymi należy objąć stan środowiska przed rozpoczęciem i po zakończeniu wiercenia oraz przed rozpoczęciem i po zakończeniu szczelinowania; wyniki monitoringu wraz z ich analizą należy przedstawić Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Warszawie i Mazowieckiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie 6 miesięcy od zakończenia pomiarów.

III. Przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia nie należy przeprowadzać oceny oddziaływania na środowisko przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś.

UZASADNIENIE

W dniu 1 lipca 2013 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie wpłynął, przekazany pismem z dnia 27 czerwca 2013 r., znak: DOOŚ-OAI.4242.8.2013.IG.SM przez Generalną Dyрекję Ochrony Środowiska, wniosek Wójta Gminy Baboszewo z dnia 17 czerwca 2013 r., znak: DŚ.6220.1.2012.2013, o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na prowadzeniu prac poszukiwawczych i rozpoznawczych złóż ropy naftowej i gazu ziemnego w granicach obszaru koncesyjnego „Blok 193” połączonych z robotami geologicznymi wykonywanymi z użyciem materiałów wybuchowych wraz z wierceniem otworów poszukiwawczych o głębokości większej niż 1000 m na terenie gmin: Baboszewo, Raciąż, Płońsk, Głinojeck, Sochocin,

Dzierżążnia, Ojrzeń, Bodzanów, Bulkowo, Drobin, Mała Wieś, Starożreby, Wyszogród, Joniec, Naruszewo, Załuski oraz miasta Płońsk.

Do wystąpienia Wójta Gminy Baboszewo dołączył: wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (zwany dalej „raportem ooś”) oraz pismo Inwestora przekazujące aneks do raportu ooś, w związku z decyzją SKO/II/V/193/194/2013, z dnia 15 marca 2013 r., Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ciechanowie uchylającą w całości decyzję z dnia 24 stycznia 2013 r., znak: DŚ.6220.1.2012.2013, Wójta Gminy Baboszewo o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia (zwaną dalej „decyzją środowiskową”). Następnie w dniu 3 lipca 2013 r. i 30 lipca 2013 r. do tut. urzędu wpłynęły: kserokopia ww. decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ciechanowie wraz z odwołaniami od ww. decyzji środowiskowej, wniesionymi przez Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A oraz Gminę Załuski, a także kserokopia odpisu pełnomocnictwa udzielonego p. Maciejowi Nowakowskiemu przez Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

W przedmiotowej sprawie, na wniosek Wójta Gminy Baboszewo z dnia 15 października 2012 r., znak: DŚ.6220.1.2012, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie prowadził postępowanie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia i postanowieniem z dnia 10 grudnia 2012 r., znak: WOOŚ-II.4242.360.2012.PK uzgodnił warunki realizacji przedmiotowej inwestycji.

Planowane przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś oraz w § 3 ust. 1 pkt 43 lit. a i d rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397), tj. „poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin połączone z robotami geologicznymi wykonywanymi przy użyciu materiałów wybuchowych oraz wykonywane metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 1000 m”.

Z przedłożonego raportu ooś wynika, że przedmiotowe prace poszukiwawczo - rozpoznawcze będą prowadzone wyłącznie poza terenami zamkniętymi. Z uwagi na to wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia nie należy do właściwości rzeczowej Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie.

Treść niniejszego postanowienia przygotowana została w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy w sprawie oraz wiedzę własną organu.

Planowane przedsięwzięcie polega na wykonaniu prac geologiczno - poszukiwawczych obejmujących badania sejsmiczne oraz wiercenie otworów poszukiwawczych o głębokości przekraczającej 1000 m. Działania te mają dostarczyć informacji o budowie geologicznej obszaru koncesyjnego, umożliwiając odkrycie nowych, konwencjonalnych i/lub niekonwencjonalnych złóż ropy naftowej i gazu ziemnego. Planowane w rejonie koncesji „Blok 193” prace sejsmiczne i geologiczno - wiertnicze mają na celu wyjaśnienie możliwości nasycenia węglowodorami skał paleozoicznych: kambru, ordowiku, syluru, dewonu, karbonu i permu.

Prace będą prowadzone na terenie koncesji „Blok 193” wyznaczonym przez następujące współrzędne (w układzie współrzędnych 1992):

Nr	X	Y
1	543 142,77	567 352,08
2	543 728,81	601 088,82
3	515 930,68	601 667,34
4	515 343,25	567 737,75

Obszar objęty przedmiotową inwestycją obejmuje powierzchnię 941,62 km². Pod względem administracyjnym należy do województwa mazowieckiego i położony jest w 3 powiatach, na terenach należących do 17 gmin:

- powiat ciechanowski: gmina Głinojeck (na powierzchni: 5,97 km²), gmina Ojrzeń (na powierzchni: 9,91 km²);
- powiat płocki: gmina Bodzanów (na powierzchni: 29,06 km²); gmina Bulkowo (na powierzchni: 101,43 km²); gmina Mała Wieś (na powierzchni: 6,52 km²); gmina Starożreby (na powierzchni: 96,83 km²); gmina Drobin (na powierzchni: 32,15 km²); gmina Wyszogród (na powierzchni: 3,34 km²);
- powiat płoński: gmina Baboszewo (na powierzchni: 135,56 km²), gmina Dzierżążnia (na powierzchni: 102,48 km²), gmina Joniec (na powierzchni: 0,12 km²), gmina Naruszewo (na powierzchni: 114,73 km²), miasto Płońsk (na powierzchni: 11,6 km²), gmina Płońsk (na powierzchni: 123,65 km²); gmina Raciąż (na powierzchni: 64,48 km²); gmina Sochocin (na powierzchni: 75,22 km²); gmina Żałuski (na powierzchni: 28,9 km²).

W obrębie w/w koncesji planuje się realizację prac obejmujących:

- wykonanie badań sejsmicznych 2D/3D (3 obszary badań),
- odwiercenie 5-6 pionowych otworów poszukiwawczych,
- odwiercenie 12 kierunkowych lub poziomych otworów poszukiwawczych.

Na obecnym etapie prac poszukiwawczych nie jest znana dokładna lokalizacja wykonywania linii profili sejsmicznych (w przypadku wykonywania zdjęć sejsmicznych 2D) oraz linii operacyjnych (w przypadku wykonywania zdjęć sejsmicznych 3D), a także otworów wiertniczych. W miarę rozwoju prac poszukiwawczych i rozpoznawczych, uzyskiwania coraz większej ilości informacji oraz w wyniku analizy materiałów archiwalnych, ustalane będą kolejne lokalizacje profili i ostatecznie lokalizacje odwiertów.

Prace wiertnicze oraz sejsmiczne prowadzone będą na przestrzeni kilku lat. Kolejność przewidywanych do realizacji prac poszukiwawczych uzależniona będzie od wyników prac analitycznych i studialnych.

W chwili obecnej Inwestor, na podstawie posiadanej wiedzy geologicznej, zadeklarował podstawowy zakres prac poszukiwawczych, planowanych do przeprowadzenia na obszarze analizowanej koncesji. Projekt prac geologicznych (w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze - Dz. U. Nr 163, poz. 981, ze zm.) powstanie dopiero po otrzymaniu koncesji, przeanalizowaniu dostępnych informacji archiwalnych i uwzględnieniu zaleceń, które zostaną zapisane w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W projekcie tym określone zostaną precyzyjnie miejsca wykonania prac terenowych oraz ich metodyka i skala. W związku z brakiem możliwości określenia dokładnej lokalizacji wierceń i innych badań związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż kopalin na tym etapie, w przedłożonym raporcie o.o.s. określono metody minimalizowania oddziaływań na środowisko zidentyfikowane na podstawie doświadczenia Inwestora oraz wiedzy specjalistycznej dotyczącej przeprowadzania tego typu badań.

Z uwagi na brak możliwości precyzyjnego określenia lokalizacji miejsc badań oraz z uwagi na to, że na terenie koncesji „Blok 193” znajdują się zarówno obszary zabudowane, zabudowy zwartej i rozproszonej, jak również obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, ze zm.) w niniejszym postanowieniu wprowadzono warunki realizacji przedsięwzięcia ograniczające przestrzennie i czasowo możliwość prowadzenia prac badawczych oraz warunki mające na celu ochronę przed potencjalnym zanieczyszczeniem środowiska gruntowo – wodnego oraz minimalizację emisji substancji zanieczyszczających i hałasu do powietrza, w celu dotrzymania standardów jakości środowiska, a także wprowadzono ograniczenia realizacyjne obowiązujące na terenie form ochrony przyrody.

Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest na obszarze, na którym występują takie formy ochrony przyrody jak: specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 Aleja Pachnicowa PLH140054 oraz

Obszary Chronionego Krajobrazu: Nadwkrzański, Krysko – Joniecki i Naruszewski. Ponadto w bliskim sąsiedztwie od granicy obszaru koncesyjnego znajduje się rezerwat przyrody Noskowo (ok. 1,5 km na południe), obszary Natura 2000: specjalny obszar ochrony siedlisk Forty Modlińskie PLH 140020 (ok. 5,6 km na południowy - wschód), obszar specjalnej ochrony ptaków Dolina Śródkowej Wisły PLB 140004 (ok. 8,8 km w kierunku południowym), specjalny obszar ochrony siedlisk Kampinoska Dolina Wisły PLH 140029 (ok. 8,6 km na południe) oraz Nadwiślański Obszar Chronionego Krajobrazu położony na terenie powiatów płońskiego, plockiego i sochaczewskiego i Warszawski Obszar Chronionego Krajobrazu (położony w odległości ok. 6,8 km).

W związku z brakiem możliwości określenia konkretnych lokalizacji prac sejsmicznych i geologicznych (poza współrzędnymi geograficznymi obszaru koncesyjnego) wykluczono z miejsc wierceń i dojazdów grunty w obszarach Natura 2000, gdzie zlokalizowane są przedmioty ochrony obszarów Natura 2000, a działania te mogłyby znacząco negatywnie wpłynąć na stan ich ochrony. Ponadto nałożono na Inwestora obowiązek dokonania wyboru lokalizacji planowanych miejsc wierceń i dojazdów, na podstawie wyników inwentaryzacji przyrodniczej terenu oraz pod nadzorem przyrodniczym. Z uwagi na zakaz zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu na terenie form ochrony przyrody, z uwagi na zapewnienie właściwego przezimowania gatunków objętych ochroną, dopuszczono wykonywanie prac sejsmicznych poza sezonem lęgowym i wegetacyjnym, pod nadzorem przyrodniczym. Z prac sejsmicznych i geologicznych wykluczono strefy ochronne gatunków zwierząt oraz obszary wodno – błotne, z uwagi na możliwość ich negatywnego wpływu na najcenniejsze pod względem bioróżnorodności tereny podmokłe, torfowiskowe, bagienne, wody płynące. W pozostałych obszarach chronionych tj. Obszarach Chronionego Krajobrazu (Nadwkrzański, Krysko – Joniecki i Naruszewski), użytkach ekologicznych oraz w sąsiedztwie (15-metrowa strefa ochronna) pomników przyrody, dopuszczono prace sejsmiczne poza okresem lęgowym ptaków i z wykluczeniem zastosowania materiałów wybuchowych. Na terenie obszarów chronionego krajobrazu, wprowadzono szereg zakazów, w tym zakaz „dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka”. Wykluczenie stosowania materiałów wybuchowych na terenach chronionych, w tym obszarach chronionego krajobrazu, wprowadzono z uwagi na możliwość wpływu wybuchów na układ geomorfologiczny, a tym samym możliwość powstania pęknięć, które mogą doprowadzić do zmiany stosunków wodnych. Z uwagi na fakt, iż obszar koncesyjny zawiera liczne formy ochrony przyrody, wskazano na konieczność obecności przy pracach sejsmicznych nadzoru przyrodniczego, który w stosownych przypadkach będzie reagował, włącznie z koniecznością zastosowania przepisów odrębnych z zakresu ochrony gatunkowej. Ponadto nałożono na Inwestora także obowiązek właściwej rekultywacji obszarów po dokonaniu wierceń.

W związku z prowadzeniem badań sejsmicznych oraz prac wiertniczych będą powstawać wielorakie oddziaływania na środowisko, które minimalizowane będą do poziomu, który pozwoli na dotrzymanie standardów jakości środowiska. Stosowane będą rozwiązania, które pozwolą na zabezpieczenie środowiska przed zanieczyszczeniem substancjami wykorzystywanymi podczas prowadzenia prac.

Zdjęcie sejsmiczne 2D będzie wykonywane wzdłuż linii profili sejsmicznych, których łączna długość może wynieść od kilkudziesięciu do kilkuset kilometrów, natomiast zdjęcie sejsmiczne 3D składać się będzie z siatki linii operacyjnych (linii wzbudzania fali sejsmicznej i linii odbioru) i obejmie obszar od kilkudziesięciu do kilkuset kilometrów kwadratowych (w Polsce od 40 do 200 km²). Zakłada się, że wzbudzanie fali sejsmicznej realizowane będzie przede wszystkim metodą vibratorową (metodą vibroseis), jednak przewiduje się również konieczność wzbudzania fali w technice strzałowej z wykorzystaniem materiałów wybuchowych (metoda dynamitowa), szczególnie tam gdzie nie będzie dostępu dla ciężkiego sprzętu (vibratorów). Badania będą polegały na wykonaniu szeregu wzbudzeń fali sejsmicznej (o częstotliwości przeciętnie od 6 do 120 Hz) na profilu przy wykorzystaniu specjalnych pojazdów technologicznych – vibratorów lub poprzez sekwencyjną detonację materiałów wybuchowych zakładanych w płytkich otworach (otworach strzałowych) oraz rejestracji czasów przyścia fali sejsmicznej do odbiorników, co będzie realizowane automatycznie przez aparaturę pomiarową. Układ pomiarowy składał się będzie z aparatury rejestrującej oraz podłączonej do niej określonej ilości geofonów – czujników rejestrujących moment powrotu fali odbitej od horyzontów oddzielających ośrodki o różnej twardości akustycznej. Po wykonaniu pomiaru cały układ pomiarowy

przesuwany będzie wzdłuż profilu o odcinek zależny od tzw. „krotności profilowania”. W zależności od metodyki prac polowych odległości pomiędzy punktami wzbudzania wynosić będą od 15 m do 50 m. Teren zajęty każdorazowo dla potrzeb wzbudzania i zarejestrowania fali sejsmicznej wyniesie ok. 100 m².

Wiercenie otworów wykonywanych na potrzeby prac sejsmicznych odbywać się będzie przy pomocy ręcznych lub samojezdnych wiertnic, bez lub z użyciem płuczki. Płuczkę, jeśli będzie niezbędna ze względów technologicznych (wynoszenie zwiercin, chłodzenie wiertła), w większości przypadków stanowić będzie woda lub w przypadku natrafienia w procesie wiercenia na warstwy syplące (żwir, piasek) – woda z dodatkiem ilu bentonitowego wzbogacony węglanem sodu w celu poprawy własności reologicznych i stabilizacji podczas wiercenia wewnętrznych ścianek otworu. Powierzchnia zajęta przy wierceniu pojedynczego otworu wyniesie ok. 40 m².

Prowadzenie prac sejsmicznych z użyciem materiałów wybuchowych wymagać będzie ponadto zorganizowania i zabezpieczenia ruchomego składu materiałów wybuchowych (RSMW) - samochodu posiadającego odizolowane od siebie komory na poszczególne ładunki strzałowe (usytuowanego z dala od jakichkolwiek zabudowań). W przypadku metody dynamitowej fala sejsmiczna będzie wywoływana poprzez eksplozję dynamitu w specjalnie przygotowanym płytkim otworze. Możliwe będą dwa warianty tej metody:

- wzbudzanie w tzw. „głębokich” otworach, których głębokość w zależności od parametrów strefy przypowierzchniowej może wynieść od 15 do 35 m; otwory te będą wykonane przy pomocy urządzeń wiertniczych zainstalowanych na samochodach typu „Star”; średnica otworu wyniesie 115 mm, a średnia wielkość ładunku nie przekroczy 0,5 kg (dąży się do wzbudzania jak najmniejszymi ładunkami ze względu na uzyskanie wyższych częstotliwości); w trakcie detonacji otwór wypełniony będzie wodą;
- wzbudzanie w tzw. „płytkich” otworach, wykonywanych za pomocą przenośnych urządzeń wiertniczych (typu MPR 220), wnoszonych przez pracowników na miejsce wiercenia; głębokość takich otworów nie będzie przekraczać 10 m; wzbudzanie odbywać się będzie w 3 – 5 otworach zgrupowanych na obszarze o promieniu ok. 2 m; wielkość ładunku przypadająca na pojedynczy otwór wyniesie 0,25 kg; zgodnie z przedłożoną dokumentacją przedmiotowe badanie będzie trwać kilka minut, a przy prawidłowo założonym ładunku wybuchowym skutki wybuchu nie będą widoczne na powierzchni terenu.

Czynności związane z odbiorem, przewożeniem, przenoszeniem, przechowywaniem i używaniem środków strzałowych wykonywane i dozorowane będą przez osoby upoważnione przez kierownika ruchu zakładu górniczego, posiadające odpowiednie kwalifikacje. Wokół miejsc wykonywania robót strzałowych wyznaczona zostanie strefa zagrożenia. Rejony prowadzenia prac strzałowych, miejsca postoju ruchomych składów materiałów wybuchowych, a także strefa zagrożenia oznaczone będą odpowiednimi tablicami ostrzegawczymi zabraniającymi wstępu osobom nieupoważnionym. O miejscu, terminie i czasie wyznaczonym do odpalenia ładunków materiału wybuchowego zawiadamiane będą właściwe organy oraz miejscowa ludność. Ponadto przed odpaleniem ładunku materiału wybuchowego nadane zostaną dźwiękowe sygnały ostrzegawcze słyszane w całej strefie zagrożenia.

W fazie przygotowania tego etapu inwestycji zostanie zorganizowana baza samochodowo – sprzętowa dla ok. 30 pojazdów, do utworzenia której, w miarę możliwości, będzie wykorzystywana lokalna infrastruktura techniczna (dzierżawione będą wolne powierzchnie biurowe, magazynowe oraz place na terenie zakładów przemysłowych). W celu zapewnienia odpowiedniego zabezpieczenia przed możliwością przenikania substancji ropopochodnych do gruntu, miejsca przeznaczone na bazę będą wyposażone w utwardzony plac parkingowy, na którym będą stacjonowały pojazdy sejsmiczne. Większość pojazdów (oprócz wibratorów) wykorzystywanych w pracach sejsmicznych będzie tankowana poza terenem bazy, a obsługa serwisowa będzie odbywała się w specjalistycznych warsztatach naprawczych. Na terenie bazy zapewnione zostaną także odpowiednie warunki magazynowania paliw i innych płynów eksploatacyjnych, wykonywania przeglądów i tankowania pojazdów sejsmicznych, gromadzenia odpadów, zabezpieczające przed możliwością wycieku substancji ropopochodnych i innych płynów eksploatacyjnych oraz substancji niebezpiecznych

do gruntu lub do wód. Teren bazy będzie wyposażony w materiały sorpcyjne, które będą używane do neutralizacji ewentualnych wycieków. Materiały takie będą także stosowane podczas badań w terenie. Odpady powstające na terenie bazy będą gromadzone selektywnie, w szczelnych pojemnikach i przekazywane będą do zagospodarowania przez uprawnione podmioty. W celu ograniczenia emisji pyłu do powietrza, nałożono na Inwestora obowiązek, utrzymywania porządku na terenie bazy oraz ewentualnego zraszania wodą powierzchni pyłących podczas okresów suchych, a w przypadku przewożenia materiałów pyłących, okrywania plandekami skrzyń ładunkowych pojazdów transportowych.

Po wyborze miejsca przeznaczonego na bazę, przed rozpoczęciem właściwych prac w terenie – z odpowiednim wyprzedzeniem, wytyczane będą w terenie punkty wzbudzania i rejestracji drgań oraz sporządzony zostanie szczegółowy połowy szkic sytuacyjny wyznaczonych punktów, na którym uwidocznione będą również drogi dojazdu, linie energetyczne wysokiego i niskiego napięcia, ukryte urządzenia podziemne, tory kolejowe, zbiorniki itp. znajdujące się na linii i w bezpośrednim sąsiedztwie projektowanych profili.

W celu maksymalnego wyeliminowania i ograniczenia szkód, przed rozpoczęciem pracy grupy sejsmicznej dokonywany będzie przegląd terenu, a następnie przy uwzględnieniu infrastruktury oraz elementów środowiska podlegających ochronie, dostosowany zostanie przebieg projektowanych profili. Uzyskane zostaną również informacje od właściwego terenowo Biura Melioracji i Urzędzeń Wodnych (lub Spółki Wodnej) o lokalizacji systemów wodociągowych, melioracyjnych i gazowniczych znajdujących się na terenie planowanych prac.

Punkty wzbudzania fali sejsmicznej nie będą lokalizowane w miejscach narażonych na powstawanie osuwisk - w sąsiedztwie niezabezpieczonych skarp drogowych lub odkrywek, stromych brzegów rzek lub zbiorników wodnych. W sąsiedztwie jezior i rzek, odwodnień śródpolnych, śródleśnych zabagnień, torfowisk oraz zastoisk wodnych wszelkie działania będą prowadzone w taki sposób, aby nie doprowadzić do zaburzeń reżimu hydrologicznego.

W kolejnym etapie nastąpi wytyczenie profili sejsmicznych lub linii operacyjnych przez geodetów i ich oznakowanie drewnianymi kołkami wbitymi w ziemię oraz ręczne umieszczenie na profilu geofonów, poprzez ich wcisnięcie na głębokość ok. 10 cm w grunt. Geofony zostaną połączone kablem przesyłowym do aparatury telemetrycznej. Profile sejsmiczne i linie operacyjne przebiegać będą po ściśle wytyczonych liniach, w maksymalnym możliwym stopniu wykorzystujących sieć istniejących dróg lokalnych, polnych, przecinek leśnych oraz duktów przeciwpowodziowych.

Prace sejsmiczne prowadzone będą w oparciu o techniczny projekt prac, a w przypadku zaplanowanego wykorzystywania metody dynamitowej, także w oparciu o zatwierdzony plan ruchu zakładu górniczego.

Uciążliwość akustyczna i związana z emisją substancji do powietrza z terenu bazy będzie niewielka ze względu na fakt, że pojazdy sejsmiczne będą wyruszać i wracać na teren bazy 2 razy dziennie: rano wyjeżdżając na badania terenowe, a wieczorem wracając z nich. Na terenie badań sejsmicznych uciążliwość akustyczna przesuwającej się kolumny pojazdów będzie także nieznaczna. Wzbudzenie fali sejsmicznej realizowane będzie w ciągu kilku – kilkunastu sekund i powtarzane kilka razy. Czas wzbudzenia fali w jednym punkcie nie przekroczy w większości 3 minut. Następnie grupa wibratorów przemieszczać się będzie na kolejny punkt wzbudzania, odległy o kilkadziesiąt metrów (najczęściej 50 m). Hałas generowany przez silniki wibratorów i mechanizm wibrujący oraz drgania podłoża będą oddziaływać na otoczenie w promieniu nie większym niż 100 - 150 metrów. Biorąc pod uwagę szybkie tempo prac (zmiana punktu wzbudzania co 3 minuty), w konkretnym miejscu efekty tych działań będą odczuwalne maksymalnie przez 10 minut. W skład grupy sejsmicznej wchodzić będzie łącznie kilkanaście pojazdów samochodowych: wibratory (2-4), kablowsy (po jednym na dwie linie rejestracyjne), samochód z aparaturą sejsmiczną oraz samochody do przemieszczania ludzi. Cała grupa sejsmiczna liczyć będzie ok. 100 osób. Prace sejsmiczne będą przeprowadzane wyłącznie w porze dziennej (tj. w godzinach od 6.00 do 22.00).

W celu ochrony przed oddziaływaniem wibracyjnym, wzbudzanie fal sejsmicznych nie będzie prowadzone w odległości mniejszej niż 100 m od obiektów budowlanych, studni, obiektów objętych ochroną konserwatorską. Zgodnie z przedłożoną dokumentacją w odległości tej nie będą już

odczuwalne efekty rozchodzenia się fali powierzchniowej pochodzącej ze źródeł o częstotliwościach z przedziału 6 – 120 Hz, która mogłaby spowodować uszkodzenia konstrukcji tego typu obiektów. W przypadku stosowania dynamitowej metody wzbudzania sygnału sejsmicznego zachowanie minimalnych bezpiecznych odległości będzie warunkiem koniecznym prowadzenia tych prac oraz będzie podlegało nadzorowi przez właściwy terytorialnie Okręgowy Urząd Górniczy.

Samo przeprowadzanie pomiarów sejsmicznych nie będzie znacząco oddziaływać na środowisko. Zgodnie z przedłożoną dokumentacją, przy zachowaniu odpowiednich środków ostrożności i wprowadzeniu ww. ograniczeń w zaplanowanych badaniach sejsmicznych, prowadzone działania nie spowodują istotnych i trwałych zmian w krajobrazie analizowanego obszaru. Zastosowanie elementów aparatury pomiarowej w postaci geofonów, przewodów geofonowych na liniach odbioru fal sejsmicznych nie wpłynie destrukcyjnie na powierzchnię terenu i elementy biotyczne. Ewentualnie powstałe, w wyniku prowadzenia pomiarów sejsmicznych, straty i uszkodzenia powierzchni gruntu będą naprawiane i rekompensowane właścicielowi gruntów.

Kolejnym etapem procesu technologicznego w fazie realizacji będą pomiary tzw. stref małych prędkości (SMP) – niskoprędkościowej, przypowierzchniowej strefy, w której występują obszary nieskonsolidowanego gruntu lub utworów zwietrzałych, której śledzenie służy obliczaniu tzw. „poprawek statystycznych”, istotnych z punktu widzenia przetwarzania danych sejsmicznych. Pomiary SMP będą polegać na generowaniu fali sejsmicznej w pobliżu płytkiego otworu wiertniczego, do którego zapuszcza się sondę hydrofonową, do rejestracji fali sejsmicznej. Źródło drgań będzie miało charakter uderowy i stanowić go będzie spadający ciężar. Otwory do pomiaru SMP wiercone będą do głębokości kilkudziesięciu metrów w określonych odstępach, wzdłuż profilu. Wiercenia takich otworów będą się odbywać przy pomocy samojedznych wiertnic. Powierzchnia zajęta przy wierceniu pojedynczego otworu wyniesie ok. 40 m². Otwory będą wiercone z wykorzystaniem płuczki wodno-iłowej. Do wykonywania otworów wykorzystywana będzie woda dowożona beczkowozami, przeciętnie od 1,5 do 4,5 m³ wody na jeden otwór o głębokości 40 – 60 m. W ciągu dnia jednego dnia pracy będą wykonywane 1-2 otwory.

Przed przystąpieniem do wiercenia otworów do badania strefy małych prędkości zostanie ustalona głębokość użytkowego poziomu wodonośnego, a także zostanie wykonana analiza materiałów archiwalnych pod kątem możliwości powstania samowypływów i uciezek płuczki wiertniczej w projektowanych otworach. Ponadto, zostanie wykonane rozpoznanie terenowe dotyczące lokalizacji w obszarze planowanych prac istniejących otworów hydrogeologicznych oraz źródeł: udokumentowanych głębinowych ujęć wód podziemnych, studni kopanych (gospodarskich), indywidualnych nieudokumentowanych studni głębinowych. W przypadku ujęć głębinowych zostaną uzyskane informacje od właścicieli ujęć na temat istnienia i granic stref ochronnych ujęcia: strefy ochrony bezpośredniej oraz strefy ochrony pośredniej i obszaru zasobowego. Prowadzenie prac w obszarze strefy ochrony pośredniej oraz zakres pomiarów zostaną uzgodnione z właścicielem ujęcia, zgodnie z obwarowaniami obowiązującymi w granicach strefy. Wiercenia nie będą natomiast prowadzone w strefach ochrony bezpośredniej ujęć oraz w miarę możliwości, w ich bezpośrednim sąsiedztwie.

Otwory do pomiaru SMP będą lokalizowane z maksymalnym wykorzystaniem dróg lokalnych, polnych, duktów i przecinek leśnych, leśnych dróg przeciwpożarowych. Otwory te nie będą natomiast lokalizowane w miejscach narażonych na powstanie osuwisk.

Po zakończeniu pomiarów SMP i uzyskaniu danych z otworów będą one natychmiast likwidowane z wykorzystaniem urobku, iłowania lub korków iłowo – cementowych, w sposób zabezpieczający przed połączeniem hydraulicznym poszczególnych poziomów wodonośnych. Cały proces likwidacji otworu będzie nadzorowany przez służby hydrogeologiczne.

Oddziaływanie na środowisko planowanego przedsięwzięcia w znacznie większej skali związane będzie z prowadzaniem prac wiertniczych związanych z wykonaniem otworu poszukiwawczego o głębokości większej niż 1000 m oraz przeprowadzeniem zabiegu szczelinowania.

Decyzja o realizacji prac wiertniczych zostanie podjęta dopiero po wykryciu metodami sejsmicznymi struktury perspektywicznej dla akumulacji węglowodorów i po przeprowadzonej wstępnej analizie opłacalności ewentualnej eksploatacji. Przed przystąpieniem do realizacji wiertni Inwestor uzyska

odpowiednie decyzje administracyjne, w tym pozwolenia, określające szczegółowo warunki prowadzenia prac, w tym dotyczące ewentualnego poboru wody (pozwolenia wodnoprawne), gospodarki odpadami (decyzja zatwierdzająca program gospodarki odpadami wydobywczymi oraz decyzja zatwierdzająca program gospodarki odpadami niebezpiecznymi i innymi niż niebezpieczne), a także zawrze stosowne umowy i porozumienia m. in. z właścicielami gruntów. Prace wiertnicze będą prowadzone zgodnie z Planami Ruchu zatwierdzonymi przez Urząd Górniczy zgodnie z ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981, ze zm.).

W ramach koncesji „Blok 193” planowane jest odwiercenie 5-6 otworów poszukiwawczych i 12 kierunkowych otworów poszukiwawczych. Wiercenia kierunkowe, czyli wiercenia otworów o osi odchylonej od pionu, pozwolą na zwiększenie stopnia odsłonięcia skały zbiornikowej i udostępnienie większej objętości skały produktywnej, a także uniknięcie przeszkód podpowierzchniowych i powierzchniowych. Technologia wykonywania otworów poziomych nie różnić się będzie wiele od technologii wiercenia otworów pionowych. Na odpowiedniej głębokości ponad horyzontem produktywnym, otwór pionowy będzie zakrzywiany tak, aby jego trajektoria przebiegała poziomo w momencie uzyskania głębokości horyzontu produktywnego. Długość poziomego odcinka otworu przebiegającego w horyzoncie produktywnym wyniesie od kilkudziesięciu do 2-3 tysięcy metrów.

Oddziaływanie na środowisko związane będzie przede wszystkim z budową wiertni i polegać będzie m. in. na przekształceniu powierzchni ziemi w związku z koniecznością budowy placu wiertni, zbiorników na wodę do przeprowadzenia zabiegów szczelinowania, budową dróg dojazdowych. Wykonanie przeciętnego wiertniczego otworu poszukiwawczego lub rozpoznawczego zajmie kilka miesięcy (w zależności od planowanej głębokości otworu) – samego czasu rzeczywistego wiercenia i ze względów technologicznych będzie prowadzone systemem ciągłym przez 24 godziny na dobę. Realizacja pojedynczego otworu służącego do poszukiwań konwencjonalnych złóż węglowodorów, zajmie powierzchnię ok. 1,5 ha oraz dodatkowo powierzchnię drogi dojazdowej o szerokości 3 – 3,5 m. Natomiast lokalizacja grupy otworów wiertniczych służących poszukiwaniom złóż niekonwencjonalnych będzie realizowana na obszarze tzw. pada (tworzonego przez 1 otwór pionowy i wiercenia poziome) i zajmie powierzchnię rzędu do 5 ha oraz powierzchnię drogi. W każdym przypadku, z terenu przeznaczonego pod wiertnię, zdejmowana będzie wierzchnia warstwa gleby, która składowana będzie wokół terenu wiertni, w formie wału, a po zakończeniu prac wiertniczych wykorzystywana będzie do rekultywacji terenu. Po zakończeniu prac ziemnych przygotowany zostanie plac manewrowy z prefabrykowanych, żelbetowych płyt drogowych oraz droga dojazdowa łącząca rejon wiertni z najbliższą drogą publiczną. Następnie realizowane będą prace montażowe urządzenia wiertniczego i obiektów niezbędnych na terenie wiertni, tworzących infrastrukturę techniczną – socjalną, w tym podłączenia do linii energetycznej, wodociągowej lub budowa ujęcia/ujęć wód podziemnych oraz zbiornika/zbiorników na wodę. Powstające w czasie prac realizacyjnych wiertni odpady budowlane będą selektywnie magazynowane w oznakowanych i odpowiednio przystosowanych pojemnikach/kontenerach na terenie o utwardzonym podłożu i przekazywane sukcesywnie uprawnionym odbiorcom.

Na terenie wiertni gleba i wody podziemne będą zabezpieczane przed możliwością zanieczyszczenia substancjami niebezpiecznymi. Wszystkie urządzenia, magazyny paliw, smarów, komponentów do sporządzania płuczki, zbiorniki na ciecz technologiczną i ścieki przemysłowe, a więc elementy infrastruktury wiertni mogące stać się źródłami zanieczyszczeń będą zabezpieczone folią PEHD oraz zostaną wykonane wokół nich szczelne obwałowania, co będzie stanowiło barierę ochronną przeciwdziałającą migracji zanieczyszczeń do środowiska gruntowego i wód podziemnych. Wokół wiertni zostaną wykonane opaski melioracyjne i rowy opaskowe. Teren wiertni będzie wyposażony w materiały sorpcyjne do usuwania awaryjnych wycieków substancji ropopochodnych i innych substancji zanieczyszczających. Ścieki bytowe powstające na terenie przedsięwzięcia będą odprowadzane do kanalizacji sanitarnej lub gromadzone w szczelnych zbiornikach bezodpływowych i przekazywane uprawnionym podmiotom do oczyszczenia.

Odpady powstające na terenie wiertni będą selektywnie gromadzone w odpowiednio dostosowanych szczelnych pojemnikach i kontenerach w przystosowanych, wyznaczonych miejscach, w sposób zabezpieczający przed przenikaniem substancji do środowiska i przekazywane będą uprawnionym

podmiotom do odzysku lub unieszkodliwienia. Odpady wydobywcze - przede wszystkim osady z oczyszczania płuczki i płynu szczelinującego powrotnego - przekazywane będą odbiorcom posiadającym uprawnienia do prawidłowego zagospodarowania tych odpadów.

Funkcjonowanie wiertni będzie związane przede wszystkim z powstawaniem emisji hałasu. Etap wiercenia otworu o głębokości ponad 1000 m będzie trwał kilka miesięcy i będzie prowadzony przez 24 godziny na dobę. Etap szczelinowania przeprowadzany będzie w ciągu kilku godzin, a łączny czas prac związanych z udostępnianiem złoża, w którym wykonywane będą wszystkie zabiegi nie przekroczy 3 dni. Ponadto, prace te będą przeprowadzane wyłącznie w porze昼iennej.

Oddziaływanie akustyczne terenu wiertni będzie związane przede wszystkim z pracą silników agregatów prądotwórczych, pomp, urządzeń napędzających wiertło oraz agregatów zatłaczających ciecz szczelinującą do otworu. Na podstawie przedłożonych w raporcie ośó wyników pomiarów emisji hałasu przeprowadzanych przy okazji realizowania odwiertów w związku z innymi przedsięwzięciami z wykorzystaniem typowych urządzeń wiertniczych oraz na podstawie obliczeń rozprzestrzeniania się hałasu dla najmniej korzystnych parametrów urządzeń, tzn. dla ich maksymalnej dostępnej mocy ustalono, że:

- przy lokalizacji wiertni na terenach rolnych i zastosowaniu zasilania urządzenia wiertniczego w energię pobieraną z lokalnej sieci elektrycznej, izolinia 55 dB, znajduje się maksymalnie w odległości ok. 250 – 300 m od granicy terenu wiertni; natomiast w porze nocnej izolinia natężenia hałasu 45 dB, znajduje się w odległości ok. 450 - 500 m od granicy terenu wiertni;
- przy lokalizacji wiertni na terenach rolnych i zastosowaniu zasilania urządzenia wiertniczego w energię z agregatów prądotwórczych zlokalizowanych na terenie wiertni, izolinia 55 dB, dla pory昼iennej, znajduje się w odległości ok. 400 m od granicy placu wiertni, a izolinia natężenia hałasu 45 dB, dla pory nocnej, znajduje się w odległości około 700 m od granicy terenu wiertni;
- podczas zabiegu szczelinowania izolinia 55 dB, dla pory昼iennej, znajduje się w odległości ok. 750 m w przypadku zastosowania dodatkowego ekranu ochronnego oraz ok. 2000 m, gdy jako bariera dźwiękochłonna użyty jest jedynie wał ochronny (ziemny) o wysokości 3 m, otaczający teren wiertni.

W przypadku lokalizacji wiertni w terenie leśnym, dzięki ekranującym właściwościom zwartych pasów zieleni, wartości emitowanego hałasu będą znacznie mniejsze niż na terenach rolnych.

W celu dotrzymania obowiązujących dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach chronionych akustycznie wiertnie będą, w miarę możliwości, lokalizowane w odległości gwarantującej dotrzymanie tych poziomów. W przypadku gdy taka lokalizacja będzie niemożliwa i wiertnia będzie usytuowana w pobliżu strefy zabudowy mieszkaniowej (tj. w odległości, w zależności od sytuacji terenowej, rzędu 250 - 400 m), w początkowej fazie wykonywania odwiertów i przeprowadzania zabiegu szczelinowania, zostaną przeprowadzone pomiary natężenia hałasu na terenach chronionych akustycznie i na podstawie tych pomiarów, w razie takiej konieczności, zostaną zastosowane metody minimalizacji oddziaływania, przez zastosowanie ekranów i osłon akustycznych w pobliżu źródeł hałasu oraz monitoring tego oddziaływania na otoczenie, a także poprzez oszalowanie szybu otworu wiertniczego specjalnymi blakami ograniczającymi emisję hałasu do otoczenia. W celu minimalizacji rozprzestrzeniania się hałasu w trakcie zabiegów szczelinowania, zastosowane zostaną ekrany akustyczne ustawione dookoła kontenerów z agregatami płuczkowymi. Dodatkowe ograniczenie dla rozprzestrzeniania się hałasu do otoczenia będzie stanowił wał ziemny otaczający teren wiertni.

Oddziaływanie akustyczne wiertni związane będzie także z ruchem pojazdów obsługujących proces wiercenia i szczelinowania: samochodów dowożących materiały i wodę oraz wywożących odpady. Będzie to uciążliwość związana z czasem funkcjonowania wiertni. Po zakończeniu odwiertu, wykonaniu próbnego szczelinowania i likwidacji wiertni uciążliwość ta ustąpi.

Funkcjonowanie wiertni związane będzie także z emisją substancji do atmosfery: zorganizowaną - ze spalania oleju napędowego w agregatach prądotwórczych, z zakładowej kotłowni oraz zbiorników magazynowych na olej napędowy, a także niezorganizowaną - komunikacyjną. Na terenie wiertni

zostanie zainstalowana kontenerowa kotłownia o mocy ok. 375 kW, z której spaliny będą odprowadzane emitorem pionowym, zadaszonym o wysokości ok. 5,5 m i średnicy ok. 0,2 m. Ponadto przewiduje się zainstalowanie 4 agregatów prądotwórczych (dwóch podstawowych i dwóch rezerwowych) o mocy ok. 750 kW każdy, wyposażonych w wyrzutnie (po jednej dla każdego z agregatów) o wysokości ok. 4,0 m i średnicy ok. 0,2 m, a także dwóch zbiorników magazynowych na olej napędowy wyposażonych w zawory oddechowe o wysokości ok. 4 m i średnicy ok. 0,05 m. W celu minimalizacji wielkości emisji w silnikach maszyn i urządzeń będzie wykorzystywane paliwo wysokiej jakości o niskich parametrach emisji oraz zostanie ograniczony ruch pojazdów na terenie wiertni.

Z przedstawionych w raporcie oś obliczeń emisji substancji do powietrza z terenu wiertni wynika, iż przy założeniu określonych w sentencji niniejszego postanowienia parametrów źródeł emisji substancji do powietrza, zostaną dotrzymane wszystkie dopuszczalne wartości stężeń zanieczyszczeń w powietrzu, które mogą zaistnieć w wyniku potencjalnych prac wiertniczych.

Ze względu na praktyczną nieprzepuszczalność skał łupkowych, z których planuje się wydobyć węglowodory ciekłych lub gazowych, przeprowadzany będzie zabieg szczelinowania, który stwarzał będzie możliwość uwolnienia znajdujących się w nich węglowodorów i przemieszczania się ich w kierunku otworu wydobywczego. Szczelinowanie polegać będzie na spowodowaniu pęknięcia (lub siatki pęknięć) skały złożowej przez wywarcie dużego ciśnienia w otworze oraz podparcie powstałej szczeliny materiałem tworzącym szkielet o dużej przepuszczalności (materiał podsadzkowy), przeciwdziałającym jednocześnie ponownemu zaciśnięciu się szczeliny. W wyniku tego procesu powstanie wysokoprzepuszczalny „korytarz” umożliwiający dopływ medium złożowego z dalej zalegających partii złoża. Szczelinowanie zapewni kontakt hydrodynamiczny ze złożem pod warunkiem właściwego podparcia szczeliny. Dalsze zatłaczanie cieczy spowoduje propagację tej szczeliny do rozmiarów określonych w projekcie technologicznym.

W związku z powyższym, prowadzenie odwiertów, a szczególnie proces szczelinowania wymagać będą użycia dużych ilości wody. Zakładając wykonanie pełnego zakresu planowanych prac wiertniczych całkowite zapotrzebowanie na wodę technologiczną (w ciągu realizacji prac poszukiwawczych na obszarze analizowanej koncesji) może osiągnąć wartość 100 000 m³ (z uwzględnieniem ponownego wykorzystania w procesie szczelinowania wód otrzymanych z oczyszczenia płynów powracających na powierzchnię po wcześniejszym zabiegu szczelinowania).

Proces szczelinowania wymaga zatłoczenia pod wysokim ciśnieniem, w krótkim czasie, od ok. 500 m³ (w przypadku otworu pionowego) do ok. 7000 m³ (w przypadku otworów horyzontalnych) wody. Woda ta musi zostać zgromadzona na terenie wiertni w całości przed przystąpieniem do procesu szczelinowania. W celu gromadzenia wody, na terenie wiertni budowane będą powierzchniowe zbiorniki wody o objętości pozwalającej na zgromadzenie całej niezbędnej ilości wody. Będą to odpowiednio wykonane i izolowane zbiorniki ziemne lub zbiorniki ustawiane w bezpośredniej lokalizacji otworu (zbiorniki stalowe, z włókien syntetycznych itp.). Woda pobierana będzie z własnego ujęcia wody na terenie wiertni (wykonywanego na jej potrzeby) lub z wodociągów lub innych ujęć, jeśli zgodzi się na to ich administrator. W sentencji przedmiotowego postanowienia nałożono na Inwestora warunek, aby woda w zbiornikach na terenie wiertni była gromadzona stopniowo, a jej pobór był wykonywany w taki sposób, aby nie spowodował zakłóceń w eksploatacji wód na inne cele: zaopatrzenie ludności w wodę, zaopatrzenie przemysłu i rolnictwa, i aby był opomiarowany.

Stosowana podczas wierceń technologia zakłada kontrolowane i racjonalne zużycie wody na każdym etapie prac. Sporządzanie płuczki wiertniczej i cieczy szczelinującej będzie prowadzone z zachowaniem bardzo oszczędnej gospodarki wodą, której pobór będzie opomiarowany. Także do czyszczenia przewodu płuczkowego używane będą wysokociśnieniowe urządzenia myjące pozwalające na zmniejszenie ilości zużywanej wody.

W przedłożonym raporcie oś przeanalizowano możliwość wpływu planowanego poboru wody na osiągnięcie celów środowiskowych dla wód na obszarze dorzecza Wisły. Obszar koncesji znajduje się w granicach jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) oznaczonej numerem 48. Zgodnie z raportem oś korzystanie, na potrzeby badań prowadzonych w ramach prac poszukiwawczych,

z zasobów wód podziemnych w zakładanych ilościach, pod warunkiem poprawnie prowadzonej gospodarki cieczami pozabiegowymi, nie spowoduje utrudnień w osiągnięciu celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły. Ponadto, analiza wykazała, że przedsięwzięcie nie będzie przyczyną pogorszenia dobrego stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) oraz nieosiągnięcia dobrego stanu ilościowego JCWPd, w których zasięgu znajduje się obszar koncesji „Blok 193”, z uwagi na bardzo wysoką rezerwę zasobów wód podziemnych oraz nieznaczną, w stosunku do tych zasobów, wartość poboru wody na cele szczelinowania i wykonywania innych prac związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż w ramach koncesji. Dodatkowo, na etapie udostępniania złoża prowadzonego w trakcie prac poszukiwawczo – rozpoznawczych, korzystanie z wód pitnych nie wpłynie znacząco na bilans tych wód.

Stan jakościowy wód podziemnych, zarówno stanowiących JCWPd, jak i innych poziomów wodonośnych, będzie zabezpieczony podczas wykonania odwiertów, a następnie ich likwidacji, zgodnie z najlepszymi praktykami stosowanymi podczas prac wiertniczych w górnictwie naftowym. Kolejne poziomy wodonośne będą odcinane i izolowane poprzez prawidłowe orurowanie otworu i zacementowanie rur okładzinowych. Prawidłowe wykonanie cementowania zapewni szczelność otworu, co zapobiegnie przenikaniu do warstw wodonośnych substancji wykorzystywanych w pracach wiertniczych oraz podczas szczelinowania, a także substancji powracających wraz z płuczką i płynem szczelinującym. Ponadto, zasięg szczelinowania (zasięg spękań wokół interwału w otworze, gdzie przeprowadza się zatłaczanie) wynosi w pionie około 100 m, w poziomie około 200 m, a głębokość ewentualnego złoża, w warunkach geologicznych panujących na terenie koncesji „Blok 193”, to ok. 3500 – 4500 m. W związku z tym, nad złożem występuje ok. 3000 m skalnego nadkładu, w większości o charakterze izolacji.

W celu ochrony wód podziemnych i powierzchni ziemi przed oddziaływaniem procesu szczelinowania tj. dostania się płynu szczelinującego do płytkich stref, przed przystąpieniem do wykonywania wiercenia w danej lokalizacji, wykonane zostanie trójwymiarowe zdjęcie sejsmiczne, które pozwoli precyzyjnie prześledzić przebieg uskoków i wytypować miejsce pod wiercenie w odpowiedniej odległości od zidentyfikowanej strefy uskokowej. Dodatkowo, w trakcie szczelinowania jego przebieg monitorowany będzie metodą mikrosejsmiczną (obserwacja i zapis związanych z propagacją spękań trzasków w górotworze, rejestrowanych za pomocą podziemnych sond), która umożliwi określenie kierunku i zasięgu szczelin wytworzonych w górotworze.

Wobec powyższego oraz w związku z tym, iż najgłębiej położone użytkowe poziomy wodonośne znajdują się na głębokościach rzędu 200 m, nie wystąpi możliwość kontaktu płynu szczelinującego z wodą poziomów użytkowych.

Do sporządzania płuczki i płynów szczelinujących wykorzystywane będą substancje atestowane.

Skład płynu szczelinującego zostanie dostosowany do lokalnych warunków geologicznych. Zazwyczaj stanowi go ponad 99 % wody wraz z naturalnym piaskiem kwarcowym, bądź też piaskiem syntetycznym (propantem). Pozostałą część płynu stanowią będą dodatki chemiczne (zazwyczaj poniżej 0,5 % objętości płynu), modyfikujące właściwości płynu, w celu ułatwienia całego procesu szczelinowania. Jednak z uwagi na znaczne ilości płynu szczelinującego wartości jednostkowe składników płynu mogą być znaczne. Większość płynu szczelinującego pozostanie w górotworze, na powierzchnię powróci ok. 30 %. Płyn wracający po tym zabiegu na powierzchnię (stanowiący ścieki przemysłowe), oprócz wody, propantu (piasku) i ww. dodatków chemicznych będzie zawierał ponadto domieszki wypłukanych z górotworu naturalnych solanek, węglowodorów, a także zawiesinę ilastą i odłamki skalne. Płyn ten, po oczyszczeniu z domieszek wyniesionych z górotworu, będzie stosowany ponownie przy kolejnych zabiegach szczelinowania, przez co będzie minimalizowane zużycie wód świeżych. Z uwagi jednak na wzrastające zasolenie stopniowo będzie tracił swe właściwości i będzie utylizowany.

Płuczka wiertnicza stanowić będzie medium, którego zadaniem będzie między innymi wynoszenie urobku zwierconego na dnie otworu wiertniczego na powierzchnię, a tym samym umożliwienie postępu wiercenia. Po powrocie na powierzchnię płuczka będzie przepuszczana przez system urządzeń oczyszczających (sita wibracyjne, wirówkę, odmulacz, piaskownik, koryta), które pozwolą

na wytrącenie osadu płuczkowego i odzyskanie do ponownego obiegu znacznej ilości płuczki, a tym samym zmniejszenie ilości zużytej wody i wytwarzanych odpadów.

Wykonywanie odwiertów w poszukiwaniu złóż węglowodorów związane jest z możliwością erupcji płuczki lub płynu szczelinującego, w wyniku anomalnego ciśnienia. W celu wyeliminowania ryzyka niekontrolowanego uwolnienia się substancji z otworu wprowadzona zostanie obsługa serwisowa do profilowania gazowego i kontroli wybranych parametrów wiercenia. Ponadto zagrożenia takie będą eliminowane przez opracowanie i wdrożenie procedury i instrukcji postępowania w takich przypadkach. Dodatkowo, otwór zostanie zabezpieczony głowicą antyerupcyjną, wyposażoną w 4 zamknięcia oraz wyznaczone zostaną strefy zagrożenia. Na terenie takich stref zabronione będzie sytuowanie i używanie sprzętu, urządzeń i instalacji stwarzających potencjalne niebezpieczeństwo wywołania pożaru lub wybuchu.

W przypadku odkrycia złoża węglowodorów o znaczeniu przemysłowym odwiercone otwory zostaną odpowiednio zabezpieczone i przekazane do eksploatacji (po uzyskaniu koncesji na wydobywanie odkrytej kopaliny). W przypadku negatywnego wyniku prób złożowych otwory zostaną zlikwidowane przez wykonanie korków cementowych celem oddzielenia horyzontów wodonośnych oraz horyzontów perspektywicznych w bituminy. Zlikwidowane otwory będą trwale oznaczone w terenie. Po wykonaniu prac zabezpieczających lub likwidacyjnych otworów wiertniczych, zostanie wykonany demontaż urządzenia wiertniczego i elementów zagospodarowania terenu wiertni. Następnie zostaną wykonane prace rekultywacyjne przekształconego obszaru z wykorzystaniem złożonej na wałach warstwy glebowej zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W celu kontroli procesu przed i po wykonaniu wierceń, zostaną przeprowadzone badania jakości gruntu i wód gruntowych w rejonie prac.

Przed rozpoczęciem prac wiertniczych zostaną zlokalizowane istniejące ujęcia wody (w tym również studnie kopane) w promieniu do 300 m od otworów wiertniczych, celem prowadzenia w nich obserwacji poziomu zwierciadła wody. W przypadku prowadzenia zabiegów w otworach kierunkowych (horyzontalnych) zasięg prowadzonych obserwacji zwierciadła wody podziemnej zostanie odpowiednio zwiększony - pomiarami kontrolnymi zostanie objęta cała strefa wyznaczona przez zasięg odwiertu kierunkowego. Obserwacje te będą wykonane przynajmniej dwukrotnie: przed rozpoczęciem prac wiertniczych i po ich zakończeniu.

W studniach położonych najbliżej wiertni, przede wszystkim na kierunku odpływu wód podziemnych z terenu wiertni, przed rozpoczęciem prac zostaną przeprowadzone badania wskaźnikowe wody (w tym barwy, zapachu, chlorków i na obecność produktów ropopochodnych). Badania zostaną powtórzone po zakończeniu prac.

Wykonany zostanie dokładny projekt monitoringu wód podziemnych (skład chemiczny i poziom wód) i gruntu (skład chemiczny) z terenu wiertni i obszaru przyległego w oparciu o dokumentację hydrogeologiczną (zatwierdzoną przez właściwy organ administracji geologicznej). Badania monitoringowe będą obejmować stan środowiska (gleby i wody) przed rozpoczęciem i po zakończeniu wiercenia oraz przed rozpoczęciem i po zakończeniu szczelinowania. Wyniki monitoringu wraz z ich analizą zostaną przedstawione Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Warszawie i Mazowieckiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie 6 miesięcy od zakończenia pomiarów. Wyniki monitoringu pozwolą stwierdzić, czy w wyniku realizacji przedsięwzięcia mogło dojść do szkody w środowisku oraz pozwolą na jej naprawę.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie prowadząc postępowanie nie stwierdził konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooŚ, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

- 1) w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zawarto opis środków minimalizujących jego oddziaływanie na środowisko, który pozwolił na określenie i uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia; z uwagi na brak możliwości wskazania lokalizacji prac badawczych, wprowadzono dodatkowe ograniczenia czasowe i obszarowe,

które będą warunkować dodatkowo wybór miejsca posadowienia wiertni oraz wytyczanie profili sejsmicznych;

- 2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami nie wystąpi ponadnormatywne kumulowanie się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;
- 3) w postanowieniu uzgodniono warunki realizacji przedsięwzięcia określając ograniczenia przestrzenne i czasowe dla prowadzenia poszczególnych działań w ramach przedsięwzięcia, ponadto wprowadzony został warunek dokonania wyboru lokalizacji miejsc prac wiertniczych oraz dróg dojazdowych do tych miejsc (z wyłączeniem dróg publicznych) po wykonaniu inwentaryzacji przyrodniczej terenu i pod nadzorem przyrodniczym; jednocześnie wykluczono z przeznaczenia pod prace wiertnicze i dojazdy strefy ochronne, użytki ekologiczne, obszary wodno-błotne oraz te miejsca, gdzie zlokalizowane są przedmioty ochrony w obszarach Natura 2000, o ile na podstawie oceny skutków wykazany zostanie znaczący negatywny wpływ na ich stan ochrony.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że planowane przedsięwzięcie nie będzie w sposób znacząco negatywny oddziaływać na środowisko.

Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

Niniejsze postanowienie ma charakter uzgodnienia i nie zwalnia Inwestora/Wnioskodawcy od uzyskania wymaganych odrębnymi przepisami decyzji, uzgodnień lub zezwoleń.

POUCZENIE

W świetle art. 77 ust. 7 ustawy ooś na niniejsze postanowienie nie przysługuje zażalenie.

Z up. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
w Warszawie
Natalia Marczykiewicz
Naczelnik Wydziału
Ocen Oddziaływania Na Środowisko

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Baboszewo
ul. Warszawska 9A
09-130 Baboszewo;
2. Maciej Nowakowski – pełnomocnik PGNiG S.A., Oddział w Sanoku;
3. a/a.